

Pomp and Circumstance Marches, Op.39

Debdebe ve Tantana Marşları

Work Title	Pomp and Circumstance
Alternative Title	
Composer	Elgar, Edward
Opus/Catalogue Number	Op.39
Movements/Sections	5 marches
	<ul style="list-style-type: none"> • March No.1 in D major Allegro, con molto fuoco - Trio. Largamente - Molto maestoso • March No.2 in A minor Allegro molto • March No.3 in C minor Con fuoco - Vivace - Cantabile - Grandioso - Animato • March No.4 in G major Allegro marziale - Nobilmente - Grandioso • March No.5 in C major Vivace
Year/Date of Composition	1900-07, 1930
First Performance	<p>1901-10-19 in Liverpool (Nos.1, 2) Liverpool Orchestra Society, Alfred Rodewald (conductor)</p> <p>1905-03-08 in London, Queen's Hall (No.3) London Symphony Orchestra, Edward Elgar (conductor)</p> <p>1907-08-24 in London, Queen's Hall (No.4) London Symphony Orchestra, Edward Elgar (conductor)</p> <p>1930-09-08 in London, Kingsway Hall (No.5) London Symphony Orchestra, Edward Elgar (conductor)</p>
First Publication	1902-07, 1930
Dedication	<ol style="list-style-type: none"> 1. Alfred E. Rodewald 2. Granville Bantock 3. Ivor Atkins 4. George Sinclair 5. Percy Hull
Average Duration	28 minutes
Composer Time Period	Early 20th century
Piece Style	Romantic
Instrumentation	Orchestra (From all Marches) [more...]

Elgar 1901-1930 yılları arasında “Debdebe ve Tantana” adı altında beş marş yazmıştır. Marş yazmaktan utanan bazı bestecilerin aksine Elgar, 1904 Mayıs’ında Strand Magazine’de yayımlanan bir yazıda, basit bir marşın, büyük bir orkestrasyonla (daha

önce vals ya da polkada yapıldığı gibi) senfonik biçimde çalınmaması için hiçbir neden görmediğini, o zamana kadar yazılan senfonik marşların da halkın yürüyüşü için çok ağır kaldığını belirtmiştir. Kendisinde biraz asker içgüdüğü

olduğundan 1901’de yazdığı bu iki marştan (No 1 ve 2) utanma değil, gurur duyduğunu söylemiştir.

Bu marşların en ünlüsü olan ve 1. Senfoni’nin açılışını anımsatan Re Majör 1. Marş yeni tahta çıkan İngiltere Kralı VII. Edward’ın tahminini doğru çıkarmış, trio bölümü Laurence Housmann’ın yazdığı sözlerle ülkenin en sevilen “Land of hope and glory” (Umut ve Zafer Ülkesi) şarkısına dönüşmüştür. Önce bağlı ve ezgisel (legato e cantabile) tempoda çalınan, 2/4’lük ölçüdeki marş, böylece çok görkemli (molto maestoso) tempoyla ülkenin ikinci ulusal maşı olmuştur.

La minör tonda ve yine 2/4’lük ölçüdeki 2. Marş ise Schubert’in Askeri Marş’ını (Marche Militaire) anımsatır.

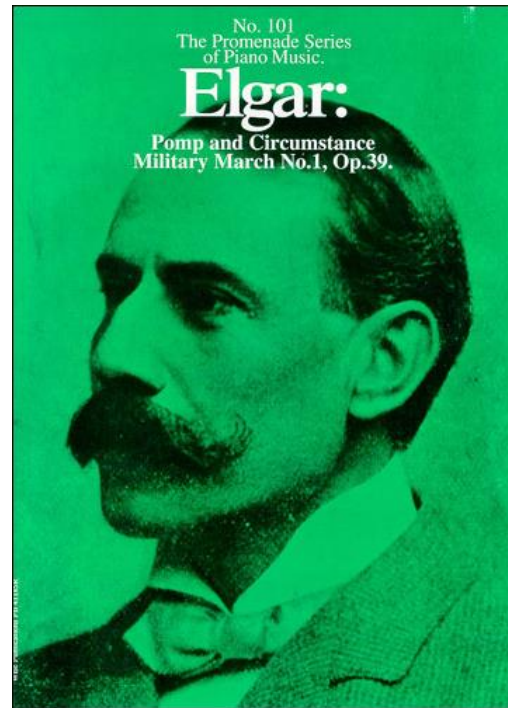
İlk kez 19 Ekim 1901’de A.E. Rodewald yönetiminde Liverpool Orkestra Derneği tarafından seslendirilen bu iki marştan ilki Rodewald ve dernek üyelerine, ikinci marş ise Granville Bantock’a ithaf edilmiş, iki gün sonra da 21 Ekim’de Londra’da Sir Henry Wood yönetiminde Queen’s Hall’de çalınmıştır.

Üç yıl sonra 1904’te tamamlanan ve Ivor Atkins’e ithaf edilen, karanlık havada başlayıp sonra canlanan do minör 3. Marş ise ilk kez Londra’da Elgar’ın eserlerine ayrılan Queen’s Hall konserinde, besteci yönetiminde 8 Mart 1905’te çalınmıştır.

7 Haziran 1907’de tamamlanan ve dizinin en ünlü ikincisi olan “Sol Majör” 4. Marş G.R. Sinclair’e ithaf edilmiş, ilk kez Londra’da, bestecinin yönetiminde 24

Ağustos 1907’de yine Queen’s Hall’de çalınmıştır.

Elgar’ın ancak 1930’da yayımladığı ve Percy Hull’a ithaf ettiği “Do Majör” 5. Marş, bir Massenet bale müziğini anımsatan tiyatro havasında ve neşelidir. Parlak bir orkestrasyonla sona eren marş, ilk kez Londra’da Queen’s Hall’de Sir Henry Wood yönetiminde 20 Eylül 1930’da çalınmıştır.

— Aktüze İ. Müziği Okumak. Pan Yayıncılık. Nisan 2003.

Kazım Çapacı